

การเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทน ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ระหว่างวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิกกับวิธีสอนตามคู่มือครู

A Comparison of English Reading Comprehension Skills And English Learning Retention of Grade VI Students Through The Graphic Organizer and The Conventional Method

นภาไล ตาสาโรจน์ (Napalai Tasarod)*

อรพิน พจนานนท์ (Orapin Pojananon)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิกกับวิธีสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านสีแฉกสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการเลือกจากห้องเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกัน แล้วจับฉลากเป็น กลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนจำนวน 46 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 1 ห้องเรียน จำนวน 47 คน ใช้รูปแบบการวิจัย แบบ Pretest-Posttest Nonequivalent Comparisons Groups มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วย วิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิก แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมี ความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, สอนโดยใช้ผังกราฟิก, สอนตามคู่มือครู

Key words: English reading skills, The Graphic Organizer, The Conventional

* นักศึกษาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ABSTRACT

The purpose of the research was to compare English reading comprehension skill and retention of grade VI students through the graphic organizers and the conventional method. The sample consisted of grade VI students during the second semester of 2009 academic year from Bansiyaeksomdet School in Somdet district, Kalasin Area 3. The students were selected by the similar grade point average and draw lots into two groups: 46 students in the experimental group and 47 in the compared group. Pretest-Posttest Nonequivalent Comparisons Groups design was employed in this study. The instruments used in the study included lesson plans based on Graphic Organizer and conventional method, and a 40 item multiple choice test. The collected data were analyzed by calculating mean, standard deviation and t-test.

The results were as follows :

English reading comprehension skill of experimental group was significantly higher than that of the compared group at the .05 level. For the retention of the two groups, it was found that the percentage of mean score of the experimental group was significantly higher than that of the compared group at the .05 level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายสำคัญของการจัดการเรียนรู้คือ พัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถใชภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามือใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการ และเพื่อประกอบอาชีพเท่านั้น แต่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขัน และความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรู้ภาษาต่างประเทศ ยังช่วย สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติทำให้ผู้คนสามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องและมีความเหมาะสม (กรมวิชาการ, 2544)

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้น บุคคลต้องอาศัยความสามารถทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จะใช้ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความ

สำคัญมากที่สุด ทั้งนี้เพราะมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูด และการเขียนน้อยกว่าการอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532) เพราะการอ่านเป็นทักษะสำคัญที่เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ การนำไปใช้ในการดำรงชีวิต การอ่านเป็นเสมือนกุญแจที่จะไปสู่ความกระจ่างในเรื่องราว เหตุการณ์หรือปัญหามานานประการเป็นทักษะที่จะช่วยปรับคน ปรับขยายประสบการณ์ ทั้งยังช่วยให้สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และสร้างความเพลิดเพลินจากการอ่านได้อีกด้วย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตมาก การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านย่อมเป็นพื้นฐานของผู้เรียนที่จะแสวงหาความรู้สูงขึ้นไป การเรียนการสอนในโรงเรียนและการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ ก็ต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) และการอ่านยังช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาสมอง ความคิด เพราะการอ่านเป็นกระบวนการในการหาความหมายและการทำความเข้าใจกับการอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิด อยู่ตลอดเวลา (Goodman, 1970) โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการในการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ด้วยการแปลความจากตัวอักษรหรือ

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนคำพูดมาเป็นเรื่องราว ความคิดหรือคำพูดที่มีความหมายสมบูรณ์ ซึ่งก็คือการทำความเข้าใจความหมายจากสิ่งที่อ่านนั่นเอง (Candless, 1989 อ้างถึงใน ปิยนุช พัฒนภิรมย์, 2538 และ ดวงพร นิลสดี, 2551)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ และการที่นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความสามารถในทักษะการอ่าน อาจเป็นเพราะยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสมในการที่จะช่วยให้ การอ่านมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า เด็กไทยส่วนมากยังมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ และการที่ผู้เรียนยังขาดความสามารถในทักษะการอ่านอยู่นั้น อาจเป็นเพราะยังขาดเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสม (เรวดี หิรัญ, 2539) (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2536)

จากข้อมูลฝ่ายวิชาการโรงเรียนบ้านสีแยกสมเด็จ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 74.73 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนบ้านสีแยกสมเด็จ, 2552) และจากการพูดคุยกับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากครูผู้สอนขาดวิธีการ หรือเทคนิคการสอนที่เหมาะสม ในการที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่าน แต่เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดี เพราะการอ่านไม่ใช่แต่อ่านตัวอักษรเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจด้วย จากการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยนับว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะครูสอนภาษาอังกฤษในระดับช่วงชั้นที่ 2 หรือระดับต้น (Beginner Level) เนื่องจากพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) อยู่ในระดับต่ำ (สุทัศน์ สังคะพันธ์, 2547)

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ เช่น วินัย ชินบุตร (2547) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน

ภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนภูมิกราฟิก พบว่า แผนภูมิกราฟิกช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และสามารถพิจารณาความคล้ายคลึงและสิ่งที่ตรงกันข้ามกันได้ชัดเจน สอดคล้องกับ Millet (2001) ที่ได้ศึกษาผลการใช้ผังกราฟิกในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้ผังกราฟิก จากการวิจัยพบว่าผังกราฟิกช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน สูงกว่าการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบปกติ และอุษณีย์ วรรณเจียร (2536) ได้ทำการวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างโดอะแกรมกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการสร้างโดอะแกรมและนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และจากผลการใช้ผังกราฟิกในการเรียนการสอนได้รับการยอมรับว่ามีประโยชน์เพราะช่วยเพิ่มความสามารถทางการแก้ปัญหา ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ช่วยเพิ่มความสามารถในการทำความเข้าใจในการเรียนจากตำรา ช่วยให้มีความคิดขั้นสูง ช่วยพัฒนาพหุปัญญาช่วยในด้านการจำ ทั้งนี้การใช้ผังกราฟิกจะเป็นการจัดข้อมูลสั้น ๆ ที่ง่ายต่อการจัดเก็บไว้ในความจำระยะยาวได้ดีกว่าข้อมูลที่เป็นข้อความยาว ๆ การใช้ผังกราฟิก จึงช่วยทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ Alvermann, Boothby and Wolfe (1988) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านมาแล้ว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 25 คน กลุ่มแรกเรียนโดยใช้โดอะแกรมสรุปโยงเรื่องเป็นเวลา 14 วัน กลุ่มที่สองเรียนโดยใช้โดอะแกรมสรุปโยงเรื่องเป็นเวลา 7 วัน กลุ่มที่สามไม่ได้เรียนโดยใช้โดอะแกรมสรุปโยงเรื่อง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยโดอะแกรมสรุปโยงเรื่องเป็นเวลา 14 วัน สามารถจำและถ่ายทอดใจความสำคัญในเรื่องที่อ่านมาแล้วได้มากกว่าอีกสองกลุ่ม

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำวิธีการสอนโดยใช้

ผังกราฟิกมาใช้ในการแก้ปัญหการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพิจารณาเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิกกับวิธีสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิกกับวิธีสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังกราฟิกมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังกราฟิกมีความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง คือ Pretest-Posttest Nonequivalent Comparisons Groups

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านสีแยมสมเด็จพระสังฆราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนทั้งหมด 7 ห้องเรียนจำนวน 307 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จากโรงเรียนบ้านสีแยมสมเด็จพระสังฆราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ซึ่งผู้วิจัย

ได้เลือกมาจากห้องเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกัน แล้วจับฉลากเป็น กลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มเปรียบเทียบ 1 ห้องเรียน จากผลการจับฉลากสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 18 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2553

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิก
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
- 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t-test ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และวิเคราะห์เปรียบเทียบหาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนความคงทนในการเรียนรู้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิกกับวิธีสอนตามคู่มือครูสามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิกกับวิธีสอนตามคู่มือครูพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่า

คะแนนของนักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ และคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่าความคงทนของนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 57.67 และกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 48.82 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังกราฟิก มีความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิกกับวิธีสอนตาม คู่มือครู พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มทดลองมีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 54.6 และนักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 48.82 กลุ่มทดลองมีความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังกราฟิก มีความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพรรณ กางกำแพง (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และมีความคงทนในการระลึกสิ่งที่อ่านได้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และงานวิจัยของปารณัทศน์ แสนวิเศษ (2539) ที่ได้ศึกษา

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างโดอะแกรมกับวิธีสอนปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค การสร้างโดอะแกรมแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnson, Martha Russe11 (1988) ซึ่งได้ทำการศึกษาผลของการใช้โดอะแกรมสรุปโยงเรื่องเป็นแบบฝึกหัดชนิดเติมคำที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับ 4 จำนวน 132 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 44 คน กลุ่มแรกเรียนโดยการสร้างโดอะแกรมสรุปโยงเรื่องด้วยตนเองหลังการอ่านกลุ่มที่สองเรียนโดยการเติมข้อความลงในโดอะแกรมที่ครูสร้างขึ้น กลุ่มที่สาม เรียนโดยการตอบคำถามหลังจากอ่านเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่เรียนโดยการสร้างโดอะแกรมสรุปโยงเรื่องด้วยตนเองแตกต่างจากกลุ่มที่เรียนด้วยการตอบคำถามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างทั้งสองกลุ่มที่เรียนโดยโดอะแกรมสรุปโยงเรื่องระหว่างกลุ่มที่ใช้โดอะแกรมสรุปโยงเรื่องเป็นแบบฝึกหัดชนิดเติมคำ กับกลุ่มที่เรียนโดย การตอบคำถาม การที่นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนโดยใช้ผังกราฟิกมีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิกเป็นรูปแบบการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิด เพราะนักเรียนได้สรุปเรื่องจากเรื่องที่อ่านและใช้กระบวนการคิดถ่ายทอดออกมาในรูปของ ผังกราฟิก และสามารถนำเสนอผังกราฟิกที่ได้ทำขึ้นต่อเพื่อนๆ การสอนโดยใช้ผังกราฟิกเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดในการอ่าน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เพราะทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิกช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความหมาย โดยเริ่มจากการชี้แจงจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์การเรียนในครั้งนั้น จากนั้น

ผู้สอนนำเสนอผังกราฟิกที่เหมาะสมกับเนื้อหา และนำเสนอเนื้อหาโดยเริ่มจากการนำเสนอคำศัพท์แก่ผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนได้อ่านออกเสียงบทอ่าน และอ่านในใจ เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านอีกครั้ง จากนั้นผู้เรียนสรุปเรื่องลงในผังกราฟิก ในขั้นนี้ผู้เรียนยังเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มและเกิดความสุขสนุกสนานในการทำผังกราฟิกและการนำเสนอด้วย ขั้นตอนสุดท้ายผู้สอนอภิปรายผล การใช้ผังกราฟิก ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้นาน สอดคล้องกับ วินัย ชินบุตร (2547) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนภูมิกราฟิก ผลการวิจัยพบว่า แผนภูมิกราฟิกช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และสามารถพิจารณาความคล้ายคลึงและสิ่งที่ตรงกันข้ามกันได้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) ผู้สอนควรศึกษาเนื้อหาที่จะนำมาสอนว่ามีความเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ ถ้าเนื้อหายากเกินไป ควรมีการปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **คู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ: เนชั่นมัลติมีเดียกรุ๊ป.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ .
- ดวงพร นิลสดี. (2551). **ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือร่วมกับแผนผังความคิด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์. (2538). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปารณทัตต์ แสนวิเศษ. (2539). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างโดอะแกรมกับวิธีสอนปกติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

2) ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนกิจกรรมให้เข้าใจ เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในการเรียนมากที่สุด เช่น การได้ลงมือปฏิบัติจริง

4) ครูผู้สอนควรศึกษาวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิกและนำไปใช้จัดการเรียนการสอน โดยเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1) ควรทำการศึกษาวิธีสอนโดยใช้ผังกราฟิกกับนักเรียนในสาระการเรียนรู้และนักเรียนในระดับชั้นอื่นต่อไป

2) ควรศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนโดยผังกราฟิกด้วย

- เรวดี หิรัญ. (2539). “สอนอย่างไรเด็กจึงจะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจ” ในแนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินัย ชินบุตร. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนภูมิกราฟิก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริพรรณ กาจก้าแหง. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบร่วมมือโดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภัทรา อักษรานุกรณะ. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2536). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ วรรณจีย์. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Alvermann, Donna E. P.R. Boothby and J.wolfe. (1988). “The Effect of Graphic Organizer Instruction on Fourth Grader’s Comprehension of School Studies Text”. *Journal of Social Studies Research*, 8: 13-21.
- Goodman. K.S. (1970). *Behind the eye : What Happens in Reading*. Reading Process and Program. Urbane: National Council of Teachers of English.
- Johnson, Martha Russell. (1988). “Effects of Cloze Story Map Strategy on reading Comprehension”. *Dissertation Abstracts International*, 49: 198-A, August.
- Millet, Courtney Porteous. (2001). *The Effects of Graphic Organizers on Reading Comprehension Achievement of Second Grade Students*. Ph. D. diss., University of New Orleans, New Orleans, La.